

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2004-2005

7 juli 2005

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

**– van de heren Filip Dewinter, Johan Deckmyn, Wim Van Dijck en Werner Marginet en
mevrouw Katleen Martens –**

betreffende de oprichting van een Vlaams Sportinfrastructuurfonds

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De jongste jaren hebben we kunnen vaststellen dat er vooral in de Belgische voetbalcompetitie een onevenwicht is ontstaan tussen de Vlaamse en de Waalse clubs. Heel wat Waalse clubs hebben meer financiële ruimte om hun sportbeleid uit te voeren dankzij de investeringen van de Waalse overheid in hun infrastructuur. Omdat de Vlaamse voetbalclubs grote sommen geld moesten investeren in de bouw, renovatie of herstelling van hun voetbalstadions, bleef er steeds minder geld over om een sportbeleid uit te bouwen dat vergelijkbaar is met dat van de Waalse clubs. De infrastructuurkosten (het stadiononderhoud, de uitbating, de vaste kosten voor elektriciteit, gas, water enzovoort) voor een voetbalclub wegen vaak zeer zwaar op het budget. Die kosten lopen al snel op tot 15 tot 20 percent van het totale budget of zelfs meer.

De voorbeelden van overheidssteun aan Waalse voetbalclubs zijn legio. Zo werd het nieuwe voetbalstadion van RAEC Bergen voor maar liefst 60 percent betaald door het Waalse Gewest (de overige 40 percent werd trouwens gefinancierd door de gemeente Bergen). Ook bij RAA La Louvière speelde zich eenzelfde scenario af. Daar ging het niet om een gloednieuw stadion maar om aanpassingen aan het oude. Ook hier draagt het Waalse Gewest opnieuw voor 60 percent bij in de kosten (ook wordt hier de overige 40 percent geïnvesteerd door de stad). Voor de renovatie van Le Cannonier, het stadion van Moeskroen, kwam het Waalse Gewest eveneens met een fikse som over de brug. Daarvoor zette de Waalse overheid 3.376.872 euro opzij. De voetbalclubs Charleroi en Standard Luik profiteerden dan weer vooral van het Europees Kampioenschap voor Landenteams dat in 2000 in België en Nederland werd georganiseerd om hun stadion op kosten van de overheid te laten ombouwen. Dit is trouwens een van de zeldzame voorbeelden waar ook de Vlaamse overheid tussenbeide is gekomen om het geselecteerde stadion van Club Brugge te vernieuwen via de GIMV.

Hieruit blijkt dat de vijf Waalse eerste klasse voetbalclubs de afgelopen zes jaar minstens 31 miljoen euro hebben losgepeuterd van het Waalse Gewest. Die investeringen door de Waalse overheid gebeuren via Infrasports. Infrasports is een departement van de Waalse administratie. Infrasports beheert de ingediende dossiers voor de modernisering of realisatie van sportinfrastructuur in opdracht van het Waalse Gewest en de Waalse stedelijke overheden. Naar verluidt, beschikt Infrasports jaarlijks over een budget van 25 miljoen euro. Een dergelijk bedrag komt ongeveer overeen met 3 percent van het jaarbudget van het Waalse Gewest. Niet enkel clubs uit eerste klasse profiteren van die middelen. Ook Waalse voetbalclubs uit lagere afdelingen konden tussen 1999 en 2004 rekenen op zo'n slordige 24 miljoen euro steun.

Het is overduidelijk dat het renoveren of bouwen van sportinfrastructuur niet enkel voor voetbalclubs een zware last is. Ook andere sportclubs en federaties hebben hier onder te lijden, maar door het belang dat de voetbalsport nog steeds heeft voor de bevolking, springen de voetbalclubs uiteraard het meest in het oog.

Veel heeft natuurlijk ook te maken met de halsstarige weigering van de Koninklijke Belgische Voetbalbond om zich in een Vlaamse en Waalse sectie te splitsen, conform de federale logica en de wetgeving terzake. Daardoor is het voor de Vlaamse Regering voorlopig onmogelijk om te subsidiëren. Daarom is het dus essentieel dat de Koninklijke Belgische Voetbalbond zo snel mogelijk wordt gesplijst.

We moeten echter ook vaststellen dat de moderne sportstadions en sporthallen bijna allemaal multifunctioneel zijn. Dergelijke stadions en hallen worden voor tal van sporten gebruikt, en zijn ook perfect geschikt voor andere dan sportevenementen, zoals grote concerten. Dus ook de cultuursector zou perfect van deze infrastructuur gebruik kunnen maken. Hierdoor kunnen we zonder meer stellen dat bijna alle sporthallen en sportstadions een algemeen belang dienen. Dat is trouwens een voorwaarde van de Europese Commissie voor overheidssubsidies voor sportinfrastructuur van profclubs.

De oprichting van een sportinfrastructuurfonds in Vlaanderen, naar het voorbeeld van Infrasports, zou dus geen overbodige luxe zijn. Een extra voordeel is dat er een specifieke dienst verantwoordelijk wordt voor de behandelingen en het beheer van de aanvraagdossiers voor subsidies voor sportinfrastructuur. Een dergelijke dienst kan dus gemakkelijk zorgen voor meer transparantie en vooral voor een meer uniforme procedure bij de toekenning van subsidies.

Filip DEWINTER

Johan DECKMYN

Wim VAN DIJCK

Werner MARGINET

Katleen MARTENS

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Het Vlaams Parlement,

- overwegende dat de systematische investeringen van het Waalse Gewest in sportinfrastructuur zorgen voor een onevenwicht tussen de Vlaamse en de Waalse clubs, in het bijzonder in de voetbalcompetitie in de hogere afdelingen, met een competitievervalsing tot gevolg;
- overwegende dat de renovatie of oprichting van sportinfrastructuur een enorme financiële last legt op de sportclubs, wat de mogelijkheden van die clubs enorm beperkt om hun sportbeleid uit te stippelen, wat tenslotte een kerntaak van een sportclub is;
- overwegende dat er geen aparte en uniforme structuur is voor subsidies voor sportinfrastructuur; maar dat in het verleden de subsidies liepen via het Investeringsfonds, dat nu vervangen is door het Gemeentefonds;
- overwegende dat een aparte sportinfrastructuur kan zorgen voor een uniforme en transparante subsidieverdeling;
- overwegende dat de toekenning van subsidies voor infrastructuur aan sportclubs, zelfs als het gaat om profclubs, strookt met de Europese regelgeving wanneer de infrastructuur het algemeen belang dient;
- overwegende dat de meeste moderne sportinfrastructuur multifunctioneel is en gebruikt kan worden voor allerlei manifestaties en evenementen en dus het algemeen belang effectief dient;
- overwegende dat, in het bijzonder in het voetbal, de subsidieregeling gehinderd wordt door de manifeste onwil van de Koninklijke Belgische Voetbalbond om zich aan te passen aan de federale staatsstructuur en bepalingen daaromtrent;
- vraagt de Vlaamse Regering:

1° werk te maken van en over te gaan tot de oprichting van een Vlaams Sportinfrastructuurfonds waarin de bestaande jaarlijkse budgetten aan sportclubs voor sportinfrastructuur, worden geïntegreerd;

2° de middelen voor sportinfrastructuur uit het Gemeentefonds te lichten om de transparantie te verhogen en te komen tot een uniforme procedure voor de toekenning van subsidies voor sportinfrastructuur;

3° werk te maken van de oprichting van een specifieke dienst bij de Vlaamse overheidsdiensten die als taak heeft ingediende dossiers voor de modernisering of realisatie van sportinfrastructuur te beheren en de Vlaamse overheid gemotiveerd advies te geven over de te subsidiëren sportinfrastructuur en het Vlaamse Sportinfrastructuurfonds te beheren;

4° dwingende maatregelen te nemen om te komen tot de splitsing van de nog resterende unitaire sportfederaties, zodat alle sportfederaties in dit land conform de federale logica werken.

Filip DEWINTER

Johan DECKMYN

Wim VAN DIJCK

Werner MARGINET

Katleen MARTENS
